

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fil. Ajánlköázásoknál, eladás vételné
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. December 20.

51. szám.

A kisisten.

(Folytatás és vége.)

Az elősorolt visszaéléseket az erdőőrök csakis felettes hatóságuk tudtával és el-
nézése mellett követhetnék el, mert az
teljesen hihetetlen, hogy annyi nép között nem
akadt volna olyan, ki az előadott módon történt
megzsarolását fel ne jelentette volna, miután
pedig ismerjük azt a könyörtelen szigort, a
mellyel az ilyen visszaéléseket időnkben a ható-
ságok megtorolni szokták, meg vagyunk győ-
ződve arról, hogy egyetlen egy beigazolt ilyen
visszaélés az illető erdőőrnek a szolgálatból
azonnal való elbocsátását vontatja volna maga
után. A kolozsvári m. kir. erdőigazgatóság
főnökét személyesen volt szerencsénk ismerni s
tudjuk azt, hogy a legnagyobb súlyt személy-
zete mocsoktalan becsületére és jó hírre vére
helyezi.

Talán inkább lett volna helyén arról be-
szélni, hogy az a faipart üző nép többnyire
csak a tövön száradt törzseket szokta meg-
vásárolni s ha a természet maga nem igyek-
szik ebbeli szükségletét kielégíteni, akkor ő maga
siet segítségére és a gyönyörű életképes fákat
körülgyűrűzi, hogy a megakasztott nedvkeringés
folytán azok kiszáradjanak s ő mielőbb hozzá-
juthasson. Sokat tudnának ennek a népnek a

refineriájáról beszélni azok, a kiknek módjukban
van azt az erdőkárosítások különféle módjainál
megfigyelni.

Azt is olvassuk a beszédben, hogy az
erdőőr olyan nagy ur, hogy elég neki letett
esküjére hivatkozva valakit megvádolni s vádja
alkalmas arra, hogy a megvádoltat még be is
csukják, holott az Approbáták és Compiláták is
azt mondják, hogy ahhoz, hogy valakit elítél-
hessenek, három klasszikus, tisztességes tanu
szükséges.

Csodálkozunk az ilyen beszéden, kivált
mikor azt jogász ember mondja. Hiszen ha a
törvény a közszolgálatban állók letett esküjére
mit sem adna, hanem mindenütt három tanut
követelne, akkor például a csendőrnek vagy
rendőrnek folyton három klasszikus tisztességes
tanut kellene cirkálásaihoz magával vinni, hogy
ezek kéznél legyenek akkor, ha véletlenül sikerül
neki valamely tolvajt vagy rablót tetten érnie.
Ugyanigy kellene tanukkal ellátva lennie az
erdőőrnek, a mezőőrnek, szóval minden köz-
biztonsági közegnek, mert különben az illetők
saját hit alatt tett vallomására a törvény mit
sem adván, kénytelen lenne a gonosztevőket
futni engedni, sőt még talán pörbe kellene a
feljelentőt fogni hamis vádaskodás miatt.

Az erdészeti személyzetnek még a mostani
viszonyok mellett is nagyon szomorú tapasztalatai
vannak az erdőkárosítások megtorlásának
terén, mert bizon elég akadályt kell elhárítaniok,
hogy a bűnös elvegye méltó büntetését.

Elég baj az egyébként, hogy az erdőőr egymagában kénytelen terhes szolgálatát végezni, mert e közben bizon élete lépten-nyomon a gonosz indnlatu fatolvajoknak, tilosban legeltetőknek és vadorzóknak kénye-kedvére van bízva, miről számos özvegy és árva könnyei tehetnének élő tanubizonyyságot.

Sajnos, hogy az erdők jövedelmezősége nem bírja meg az őrző személyzet szaporítását, sőt ellenkezőleg, sok helyütt még a meglevő csekély számot sem lehet úgy díjazni, hogy az tisztességesen megélhessen, bár a képviselő ur azt állítja, hogy a havasokban sokkal jobb dolga van az erdőőrnek, mint az akták között görnyedő kuriai bírónak. No, erre nézve már csakugyan érdemes lenne leszavaztatni az erdőöröket arra nézve, hogy inkább szeretnének-e lennie kuriai bírók, mint erdőőrök s viszont a kuriai bírót, hogy nem lennének-e hajlandók állásukat az erdőőrrivel elcserélni. Azt hisszük hogy az első rész kivétel nélkül igennel, a másik ellenben nemmel szavazna, pedig a kuriai bírók nagy része tudunkkal évenként előszeretettel tölt egy pár hetet a fenyvesek illatos levegőjében s erre nagy anyagi áldozatokat hoz, a csere útján pedig e nélkül juthatna hozzá.

A beszédnek az az állítása sem állhat meg, hogy a demsusti erdőőr két havast tart, mert a ki a kincstári erdészethnél fennálló szabályokat ismeri, annak tudnia kell, hogy az alkalmazott kincstári személyzetnek a kincstártól még csak egy talpalatnyit sem szabad haszonbérbe vennie,

sőt ott, hol ezt az üzemterv meg nem engedi, még csak a marhatartásra vonatkozó szabályrendeletben tartani engedélyezett jószágát sem legeltetheti, minek sajnos következménye az, hogy számos erdőőr még ettől a jogától is meg van fosztva.

Az, hogy az albáki erdőőrnek emeletes háza van, még nem elegendő bizonyíték arra, hogy az erdőőrök jólétben és bőségben usznak s egyébként is az, hogy valaki talán évtizedeken át teljesített szolgálatában sok önmegtartóztatás és nélkülözés árán és talán némi kis örökség vagy nejeének hozománya segítségével egy kis vagyontól összekuporgat, még mindig nem jelenti sem azt, hogy szolgálata után nagy javadalmazást huzott volna, sem pedig azt, hogy vagyont tiltott uton szerezte. Az az emeletes ház egyébiránt nem képviselhet valami nagy értékét, mert tudomásunk szerint Albák nem olyan hely, a hol a házhelyek vagy házak, az utóbbiak még ha emeletesek is, valami rendkívüli nagy értéket képviselnének.

A több ezer erdőőr között — sajnos, hogy csak elvétve — akad olyan is, ki nem hogy inséget nem szenved, de talán még némi jólétnek is örvend, de bizon a tulnyomó nagy többség olyan nyomoruságosan van javadalmazva, hogy csak erős jelemének, meg nem tántorítható becsületének köszönhető, hogy nem téved a bűn útjára, hanem odaadó, hűséges szolgálja az ő gazdájának. A ki ezt nem akarja hinni, csak egy pár pályázati hirdetést kíséren figyelemmel, melyek az állami kezelésbe vett erdők-

A csoda.

Elbeszélés.

Irta: *Krudy Gyula.* — »Az Ország« után.
(Folytatás és vége.)

Elvirradt végre-valahára a Csákányoknak is! Elmulott a száz esztendő, amely Csákány Krisztina végrendeletében a család megtisztulási idejéül volt kitűzve. Addig — a végrendelet előtt — századokon át a Gaálok mindig Csákány kisasszonyokat vettek feleségül. Nemkülönben Csákánynék lettek a Gaál-lányok. Szomszédok voltak. Atyafiak voltak. Ugyan hová mentek volna feleséget keresni a férfiak? Talán másik vármegyébe? Hisz nem teremnek sehol se olyan szép virágszálak, mint a Gaál-kisasszonyok.

A Csákány-lányok pedig a legjobb anyák és feleségek. A fatális végrendelet óta azonban betartották az örökhagyó intézkedését. Csákány Sámuelnek, a család fejének tele van hivatalos irásokkal a tarsolya, amelyek azt bizonyítják, hogy semmiféle akadály nincs annak, hogy a Krisztina vagyonát átvehesse a nagyváradi káptalantól.

Felvirrad a Csákányoknak! A pajzsos ember, aki emberöltő óta állott kapujuk előtt, elmehet. Vége a szegénységnek, vége a nyomoruságnak. A Krisztina vagyona jól kamatozott a papok kezében. Lehet az talán már egy millió is. Legalább a vármegyében azt beszélték, hogy Sámuel gondoskodott előre társzekerek-ről, amelyek az arannyal telt zsákokat Nagyváradról idáig szállítják. Jó lesz katonaságot is rekvirálni a szekerek őrizetére. Az emberek rosszak. Ki tudja, nem történik-e valami baj utközben.

Ahány eleven Csákány élt az országban, mind felébredt a végrendeletkezés hallatára. Jöttek szekérderék-számra látogatóba, atyafiságos ismerkedésre.

nél üresedésben lévő erdőőri állásra van kiírva s meg fog győződni arról, hogy Pop C. István képviselő urnak az erdőörök jólétére vonatkozó állításai nem csak hogy tulzottak, hanem egyenesen légből kapottak.

Megengedjük mi azt, hogy a képviselő ur hallott beszélni az erdőörök jólétéről, de vajjon kiktől? Ő maga azt mondja, hogy a havasvidéki köznéptől s ezzel azután minden meg van magyarázva, mert hiszen azt készséggel elismerjük, hogy ez a nép a legnagyobb nyomorral küzd s így a csak némileg jobb sorsban élőnél a szentjánosbogárka pislogó csillogását is égi fénynek látja s képzelete meséket sző annak a boldogságáról, de ezeket az embereket nem az erdőörök lelketlensége vagy uzsoráskodása döntötte az ő nagy nyomorúságukba. Ezek bizony sokkal többet fizetnek el papjuknak azért, hogy szárazságban esőért imádkozzék, hogy a házassága előtt elbukott leányt s a vele vétkezett ifjút éveken át a templomtól és a gyonástól el ne zárja, mint a mennyit akár az erdőörök, akár más valakinek adna.

Mindezeket pedig nem azért mondtuk el, hogy az országgyűlésen történő dolog fölött bírálatot mondjunk, hanem csak azért, hogy rámutassunk arra, hogy milyen valótlanságok hangzanak el gyakran az ország színe előtt, melyek ha nyomban meg nem cáfoltatnak, a beavatatlanok által készpénz gyanánt vétetnek.

Azt hisszük egyébként, hogy a képviselő

ur állításait az erre legkompetensebb: a földmivelésügyi miniszter ur is csakhamar igazi értékükre le fogja szállítani és a becsületében megtámadott erdőőri személyzetnek elégtételt szolgáltatni.

Az orvvadászat korlátozása.

Irta: Dr. Hadházy Zsigmond. — A »Vadászat és Allatvilág után«.

Becsés lapunkban már több ízben volt szerencsém »az orvvadászat meggátolása« vagy hasonló cím alatt olvasni azokat a rendszabályokat és tanácsokat, a melyeknek feladata volt volna a rendkívüli mértékben elterjedt orvvadászatot megakadályozni.

Sajnos, hogy az említett cikkek alatt mentül kevesebb volt a »rendszabály«, de annál több volt a panasz, hogy tulajdonképpen az orvvadászatot meggátolni nem is lehet.

A cikkíró urak majdnem valamennyien oda konkludáltak, hogy nem lehet meggátolni az orvvadászatot, mert a vadászati törvény rendelkezései, büntető szankciójai rendkívül és túlságosan enyhék; ezt aztán a mikor minden cikkíró ur konstatálja, abban keresi s találja meg az orvvadászat meggátolásának legfőbb eszközét, hogy a vadászati törvényt lehetőleg minél nagyobb büntetési tételekkel lássuk el; addig pedig, míg ez bekövetkezik, büntessünk magunk szűr alatt nem éppen a legvékonyabb mogyorófa pálcával.

Nos, hát abban én is megegyezem a t. cikkíró urakkal, hogy az orvvadászt »kiirtani« mig ember lesz — nem lehet; s ennek nem csupán a vadászati törvény hézaga, nem is a törvény enyhe intézkedése a végső oka, hanem maga az ember.

— Rólunk se feledkezz meg Samu bátyánk!

A végrendelet eredeti példányát a nagyváradi káptalan őrizte. Hiába, a papok vigyáznak legjobban mindenre. Háboru elkerüli őket, ellenség nem zaklatja őket s csak annyit fogyasztanak el a gondjaikra bízott vagyonból, amennyi éppen a saját szükségletükre kell. Gyerekük, asszonyuk nincsen. Vagy ha van is . . . Ej, ne beszéljünk olyant, amiről nem tudunk.

Elindult Csákány Sámuel Nagyváradra. Vele ment volna az egész atyafiság, hogy majd segítenek megszámolni a tömérdek kincset (több szem többet lát), de Sámuel nem engedte meg, hogy vele jöjjenek.

— Majd elvégzem én magam. Csak az Ilona jöjjön velem.

Mért éppen az Ilona? Asszony nem ért a komoly dolgokhoz. Inkább valami pergő nyelvű fiskálist vinne vagával Sámuel uram, aki veszekedne a papokkal, ha arra kerül a sor. De Sámuel ur erre is csak nagy nyugalmasan felelt:

— Fiskálisnak kivégzett fiskális vagyok magam

is. Az Ilonát pedig azért viszem magammal, mert ő az a bizonyos megsemmisítő pont a végrendeletben.

Hát jól van, hadd vigye magával Sámuel a leányát. Jobban is vigyáz rá, ha vele, mellette van. Gaál Ferenc ugyanis éhes farkas módjára leskelődik folytonosan a kuria körül. Még valami baj érhetné itthon a menyecskét. Hát csak hadd menjen. Okos ember Sámuel, tudja, hogy mit csinál.

Utra keltek tehát. Az öreg Csákány Sámuel régimódi ember volt. Meg aztán fiatalsága óta nem is igen mozdult ki falujából. Annyi paksamétát vitt magával, mintha legalább is Bécsbe indulna. Ilona menyecske csupán a bundácskáját vitte el. Hátha hideg támad az uton. Pedig nyár felé ballagott már az idő.

Szerencsésen érkezett Nagyváradra. Bizonyos Kovacsik Mátyásnak hívták azt a kanonokot, aki egyéb örökségekkel együtt a Csákányörökséget is kezelte. Sovány, pápaszemes ember volt, szürke haja olyan szigoruan volt a fejére simítva, mintha egyéb gondja

Hiszen, t. uraim, vólt idő mikor pl. a lopást halállal büntették s bizony akadt tolvaj akkor is.

Pozitív adat van rá, hogy egy tolvajt, kit lopásért az akkori szokás szerint valahol a határban felakasztottak, jó lelkű szerzetesek éjjel levették a fáról s magához térítették. Persze emberszámitás szerint képtelenség fel is tételezni, hogy ez az ember valaha lopjon, hiszen az akasztás borzalmait s a halálfélelmet kiállotta. Nos hát egy hét múlva ellopta a rendfőnök arany gyűrűjét. (Az igaz, hogy ekkor aztán istenigazában felakasztották.)

Ime uraim ez csak példa akar lenni arra, hogy a legnagyobb büntetés is kevés arra, hogy a bűnök legközönségebbjét kiirtsa; per analogiam: bizony akárhogy is megszorítjuk a vadászati törvényt, akár mily nagy büntetési tételeket szabnánk is ki büntetésül, ez magában nem elegendő az orvvadászat megátlására.

Nem elegendő azért, mert a büntetés nem mindenkire elrettentő hatása, de meg valljuk meg, a vadászati kihágások még sem oly súlyos megsértései a jogrendnek, hogy nagyobb és igazán hatékony büntetést lehetne rájuk megállapítani. Hiába! egy nyulért nem ítéltető senki sem pl. három évi fegyházra sem, már pedig annak a néposztálynak, melyből éppen az orvvadászok kerülnek ki, 2—3 hetes, vagy 1 hónapos fogház, pláne télben — schmarnn.

Szerintem is, mint a cikkíró urak szerint is, nem fogház kellene ezeknek az embereknek, hanem mogyorófpálcza. (Hiába beszélnek a nagy humánisták. igaz van Dániának.)

Ezt tehát, mint tényt megállapítom, hogy a vadásztörv. revíziója bár szükséges is, a magasabb büntetési tételek felvétele részben lehetetlen, részben felesleges is.

Lehetetlen, mert a vadászati kihágás talán sehol a világon magasabb büntetéssel nincs is megróva, de

nem is volna szükség a magasabb büntetésre, csak az volna, a ki a törvényt igazán végrehajtana. Csak lehetne is kiszabni egymás után vagy háromszor az 1—1 havi fogházat!

Csakhogy nem lehet ám! mert az igazi vadorzó nem hagyja magát oly sokszor büntetni, hogy reá a büntetési tételnek felsőbb foka alkalmazható volna. Az igazi orvvadász találékony, ügyes, ravasz, és a törvényben járatos ember, a ki letagad, meztagad mindent a világon, s bizony nem csak az kerül munkába, hogy tetten érjük és elfogjuk, hanem az is, hogy megbüntethessük.

A valódi orvvadászszal szemben, valljuk meg őszintén, tehetetlenek vagyunk, mert azt a szenvedélyt kiirtani a megrögzött vadorzóból csak életével együtt lehet.

A vigasztaló csak az, hogy ilyenek mégis nem sokan vannak, minden vadászterület tulajdonosa ismeri őket ugyszólván személyesen s kénytelen-kelletlen szinte csendes társának kell, hogy tekintse.

Nem az ilyen megrögzött orvvadász ellen kell nekünk védekeznünk, mert ez hiábavaló (s néha rajtuk mégis csak kitölthetjük bosszunkat), hanem azok ellen kell védekeznünk főképen, a kik a vadorzást jó részben munkahiányban, részben az általuk elfogyasztandó kis vadhusért — alkalmilag és rendszerint éppen tilalmi időben gyakorolják.

Ez a típus a földmives emberek köréből jórészen csak napszámosok, béresei, szolganépség kerülnek ki; a ki 2—3 forintért megveszi a zsidvásáron az olyan fegyvert, melyet pl. én 1000 koronáért sem lőnék ki egyszer, s elmegy a boltba tíz krajcár ára löporért hat krajcár ára sörétért, 1 krajcár ára kapszliért. Megdugja a csövet és lesbe ül az erdő szélében. vagy tengeri tisztáson, vagy cserjébe. Oda várja a vadat a puska végére s 2—5 lépésről vagy a nyulat, őzet, fácánt — vagy a saját félkezét durantja széjjel.

se lett volna a főtisztelendő urnak, mint a haját simogatni, hogy egyetlen szál se emelkedjen ki a többi közül.

Csákány Sámuel, amikor a nagytemplomban a vasárnapi misén meglátta a kanonokot, — egy váradi ismerőse mutatta meg neki — mindjárt megjegyezte:

— Nem szeretem a sovány papokat. A papok között csak a kövér szép. Olyan a sovány pap, mint a ferdevállu huszár.

Ezt mondta Csákány uram és még imádkozni is elfelejtett rosszkedvében. No imádkozott helyette eleget Ilona. A menyecske letérdepelt egy oltár elé, aztán úgy elmerült az áhitatban, hogy az apjának kellett elhuzogatni mise végeztével:

— Gyere már no. Eleget imádkoztunk száz esztendeig, hogy mulna már el az időnk . . . Nincs szükségünk semmiféle csudára.

— Dehogy is nincs — hebegte a menyecske és a földre nézett.

A apja karonfogta és mentek felkeresni a kanonokot.

Egy hosszú, sárgára meszelt vaskosaras ablaku házban lakott Kovácsik Mátyás. Már otthon volt, amikorára Csákányék bekopogtattak a kapuján. Egy nagybajuszu, kiszolgált öreg katona nyitott kaput. Látszott minden mozzanatán, hogy huszár volt valamikor az öreg legény.

— Már még ez is hozzá — dörmögte fanyar kedvvel Csákány Sámuel. — Jobb szerettem volna, ha valami helyre menyecskét találunk itt a küszöbön. Sehoggy se tetszik nekem ez a mi papunk.

A várószobában, amikor körülnézett a nemzeti ur, csakhamar felköltötte a figyelmét egy kalitka, amelyben zöld papagály gubbasztott.

— No ez elárulja mindjárt a gazdáját — vélekedett helyesen a nemzeti ur és incselkedni kezdett a madárral.

A madár ez incselkedésre megszólalt:

— Deo gratias!

Akár sikerül a dolog akár nem, igyekszik magát is a flintát is biztosságba, semleges térre átvinni.

Ezek azok t. uraim, a kik a legnagyobb károkat okozzák a vadállományban, mert ilyenek rengetegen vannak.

Nálunk pl. a Hajduságban ugyszólván minden 20-ik paraszt ember télben és egész késő tavaszig állandó réme az erdőnek, nyárban a mezőnek és kukoriczásnak.

A mordályok nyárban kikerülnek a tanyára, (be van fizetve értük a puskaadó), nappal ott lóg az ajtó háta megett, mert »kell; tetszik tudni, annyi mindenféle ember megfordul erre mifelénk«, ha szót emel valaki ellenök.

Este lekerül a szegről s miután minden tanyában van egy ilyen, s miután minden tanya körül van 2—3 nyul, nem nyugszik a magyar addig, míg ki nem irtotta, s ősszel aztán, mikor lekerül a tengeri kóró — csodálkozunk, hogy hová lett belőle a nyul!?

Télben haza kerül a flinta! Mit csináljon a szegény ember? drága a hus, a szalonna, stb. hát fogni kellene valamit! Miután sikon feltűnő és eredménytelen is volna, hát be az erdőbe, minél nagyobb az erdő, annál jobb.

Ezek a vadászok, kik a hasas nyulat nyárban, a vemhes őzet télben kilesik a nyomán — s puskavégre hozzák.

Fogoly!? azt nem érdemes lőni, csak ha csapatban van! Ezeket csak este, vagy hajnalban lesik, mikor kihuzódnak a szántásokra fürödni. Ha tíz együtt van, megér egy töltést, mert hát három is ott maradhat.

A fácán? az megér egy töltést! Nos hát ezek közül megfogunk tízet, marad 500 a ki büntetését soha nem kapja meg.

Ezekről kellene óvni magunkat. De hogyan? — Ez a punctum saliens?

Hát én tudnék erre egy igen alapos s szerintem minden tekintetben radikális módszert.

Nem kell hozzá se fogház, se fegyház, se mogyoróvessző.

Ime tessék meghallgatni.

Ugyebár puska nélkül nem igen lehet puska-ból lőni?

A lőpor — úgy tudom állami egyedáruság (monopolium) a mely felett az állam kormánya által rendelkezik.

Álljanak össze tehát Magyarország vadásztársulatai, vadászatra jogosultjai és intézenek kegyelmes kérvényt a földmívelési minister ur ő excellenciájához, hogy a m. kir. belügy-, honvédelemügy és pénzügy-minister urak egyetértésével adjon ki egy oly értelmű rendeletet, hogy: »Az állami egyedáruságot képező lőpor egy kilónál kevesebb mennyiségben senkinek sem, 1 kilo és ennél nagyobb mennyiségben csak azoknak adható el, a kik megfelelő községi (előljárósági) bizonyítvánnyal igazolják, hogy vadászatra jogosítva vannak, vagy a lőport saját ipari céljaikra használják.

Azon lőporkereskedő, ki igazolvány felmutatása nélkül lőport szolgáltatót ki, engedélye elvesztésén felül 1 hónapi elzárással büntetettik.

Bizonyára lesznek, a kik ebben a rendszabályban az állampolgár korlátozását, szabadságának megsértését találják, azt fogják mondani, hogy nincs az államnak joga ahhoz, hogy polgárai között különbséget tegyen, de meg a puska nem csak vadászatra, hanem a személybiztonságra is való.

Nos hát ezek a kifogások egy minden esetre fontos cél érdekében figyelembe is alig jöhetnek.

A mérég nem egyedáruság, még se adják mindenkinek.

A vadászat nem csak sport, hanem a nemzetgazdaság egyik főrése.

— Tyü, az angyalát, még csak nem is káromkodik — kiáltott fel elkeseredve Csákány Sámuel és Kovácsik Mátyás a szobába lépett.

— Tudom, mi járatban vannak — szólt a pap és hideg szürke szemét Csákány uramra szögezte. —

Önök a Csákány-féle, örökségért jöttek.

— Nem különben — köhintett nemzetes uram s kiegyenesedett.

— Ha az irások rendben vannak, semmiféle akadálya nincs az örökség átvételének. Itt vannak az irások?

— Igenis — felelt Sámuel.

A szürkehaju pap az irások után nyult, de ebben a pillanatban megakadt a szeme Ilonán.

— Az iratokból úgy tudom, hogy a szentséges Kuria felbontotta félesztendő előtt a leánya házasságát, Csákány uram.

— Igenis, Felbontotta törvényesen.

— Nos, és? — kérdezte a pap és Ilonára nézett.

Az asszony elpirult, lesütötte a szemét és zava-

rosan tépegette a bundácskáját, amely a karjára volt akasztva.

— Beszélj hát, Ilona — biztatta az apja.

Kovácsik Mátyás a homlokára tolta a szemüveget és mosolygott.

— Felesleges beszélnie. Új fordulat van a végrendeletben, nemzetes uram. Új fordulat, amelyet meg kell vizsgálni . . . Mi az örökhagyó rendelkezését pontosan be akarjuk tartani.

Csákány uram csak bámult, hűledezett. Nem értett a dologból semmit. Ilona pedig pirult, mint a rózsa s a földre nézett.

— Ki légyen az apja? — kérdezte barátságosan Kovácsik Mátyás az asszonytól.

Ilona ekkor büszkén felvetette a fejét:

— Ki lehetne más, mint az uram, Gaál Ferenc! Szerelme zálogát most már a szívem alatt hordom. Se ég, se föld, se semmiféle bíróság nem választ el az én szeretett uramtól.

— Szerencsétlen asszony! — ordított fel Csákány

Önvédelemre, személybiztosságra pedig régen kitalálták az olcsó s jó revolvereket.

Az állam anyagilag nem veszt e rendszabály meghozatala után, mert azt a puskaport, a mit ellő most az orvvadász, jövőben ellövi a fogosult vadász!

Az államnak nem csak joga, de egyenesen kötelessége a kihágásoknak ezt a fajtát megszüntetni, vagy legalább redukálni, s ha kell, ehhez felhasználhat a rendestől eltérő eszközket is.

Mindenesetre alkalmasabb mód, mint a statárium, pedig ennek is van létjogosultsága.

De mikor e sorokat írom, ujságolják, hogy gróf Degenfeld derék erdészét egy vadorzó 17 éves suhanc lelőtte, mert az erdész tetten érte.

Lelőtte egy 3 forintos puskával 10 krajcáros löporral.

Hát kellene az ilyen állapotok? Ez már nem kihágás, de súlyos büntett.

Hol vette volna ez a suhanc a puskaport, ha csak engedélyre adnák azt ki?

Micsoda öröm volna látni azt a szörnyű savanyu arcot, a mit a tisztelt orvvadászok vágnának arra a kijelentésre, hogy nincs többé puskapor számukra?

Hiszen lesznek orvvadászok azután is, de csak törrel, hurokkal, meg keservesen lopott puskaporral! Ezekkel azonban könnyű lesz megbirkózni.

Fel hát, t. vadásztársak, tegyék magukévá az eszmét, különösen figyelmébe ajánlom vadász főurainknak, kik ezeket áldoznak vadállományukra, sürgessék keresztül a fenti értelmű rendelet kiadását, ha nem örökre, legalább bizonyos kötött időre, meglátják, megszabadulunk a vadorzóktól.

Sámuel és csak most látta azt, hogy a leányával csoda történt. Ami eddig nem látszott, most egyszerre láthatóvá lett. Ilona megtörve, fáradtan állott a szoba közepén, de az arca boldogan mosolygott.

Kovacsik Mátyás széket tolt feléje.

— Üljön le asszonyom. Ebben az állapotban pihennie kell. A sok állás elfáraszt.

— Köszönöm — hebegte szemlesütve Ilona.

Az apjára nézett és csendesen mondta:

— Ne haragudj . . . A szívemnek nem tudtam parancsolni.

Természetesen nem hozta el Csákány Sámuel a nagy örökséget Nagyváradról. De Ilona se ment haza a szülei házhoz. Visszament az urához. Nagy pör lett a dologból. Folyt a pör, veszekedtek a fiskálisok egy évtizeden át. A forradalom zajgása elnémitotta a pört, mint sok más régi családi pört. Azóta mondják a Csákányleányokra vidékünkön:

— Ne nézz rá, mert csudát tesz vele a Mária, mint Gaál Ferencnével.

Vadászati dolgok.

Amerikai vadásztröszt. Amerikában, a hatalmas kartelek és trösztök honában legujabban már a sport terén is nagy szindikátusokat létesítenek. Így nemrégiben vagy 100 amerikai milliomos egy vadásztrösztöt léptetett életbe, amelynek az a célja, hogy bizonyos területen a vadászat jogát önmaga számára kisajátítsa. E végből egy 1,700.000 acre területet béreltek, amelynek legnagyobb részén mindeddig bárki szabadon vadászhatott. A vadászterületen pazar berendezésű palotát emeltek, amelyben mindenféle lakosztály áll a tröszt tagjainak rendelkezésére. Ezenkívül az erdőségek megvédéséről is gondoskodtak, nagyszámu tűzoltóságot és erdőőrt szerződttetvén, akik állandóan a vadászterületen tartózkodnak.

A póruljárt vadorzó. Messzelátójával nézte Reinhard Sándor, visegrádi korona uradalmi fővadász, hogy a diósvölgyi erdő szélén mint rak le egy vadorzó hurkokat, hogy őzeket fogjon. Odalopózkodott hozzá s megkérdezte:

— Hát te mit csinálsz?

— Pipaszárnak való pálcát keresek.

— Gyere a község házához, ott majd igazolhatod magad.

A vadorzó kést rántott elő, de a vadász megelőzte s olyan csapást mért puskájával a karjára, hogy a fegyver nyaka eltört, mire a legény elszaladt. Üldözés közben a vadász puskájának ravasza fönnakadt egy ágban, a fegyver elsült, s a sörétek az orvvadász sarkába furódtak. Kiderült róla, hogy Kecskés Bálintnak hívják és veszedelmes vadorzó. Panaszára a pestvidéki törvényszék gondatlanságból okozott súlyos testi sértés miatt vont a feletősségre Reinhard udvari fővadászt, a kit azonban Dushegyi Gyula dr. védelme után fölmentettek az ellene emelt vád alól.

Hasznos tudnivalók.

Juhok rühössége. A juhok rühössége megfelelő kezelés mellett gyógyítható betegség és a meggyógyult állatok minden akadály nélkül használhatók tenyésztésre. A juhok rühösségének gyökeres gyógyítására, főleg a már valamivel súlyosabb esetekben, a kenőcs alakjában a testre reávitott orvosságok rendszerint nem alkalmasak, míg ellenben a 2–3%-os kreolin-, lizol-, krezol- vagy bacillolfürdők, a 3%-os dohányfőzet, vagy pedig a különböző összetételű arzénfürdők, két, esetleg szükséghez képest három ízben végrehajtva, teljes gyógyulást eredményeznek. A fürdők alkalmazása előtt néhány nappal (az arzén-

fürdők alkalmazása esetén két héttel) előbb célszerű a juhokat lenyíratni. A kezelési eljárás részleteit illetőleg legtanácsosabb állatorvos segítségét venni igénybe. Egyébiránt a juhok rühössége a bejelentendő ragadós betegségek közé tartozik, következésképp azt az illetékes hatóságnak is tanácsos bejelenteni.

A prém tisztítása. Időszerűnek tartjuk most közölni azt a jó tanácsot, a melyet egy sokáig Oroszországban, a prém hazájában élő honfitársunk ad. A prém, ha nem is kényes portéka, de mégis romlik és pizkolódik. Ez a világos prémen természetesen jobban meglátszik és a sötét prém egyetlen előnye, hogy a pizok nem látszik meg rajta. Hogy a prém friss és tiszta színét visszakapja, a következő módon kell eljárunk: Egészen közönséges korpát és tiszta cserép edényben melegíteni, de folytonosan kavarni, hogy meg ne barnuljon. Az így fölmelegített korpával azután a prémet alaposan be kell dörzsölni kétszer-háromszor és utána jól kikefélni. Az eredmény meglepő, főleg fehér szőrménél, a mely hófehér lesz.

A fűtés szabályai. Gyakran hallja az ember, hogy ugynaz a kályha egyik lakásban kitünően beválk és a másokban didereg mellette az ember. Az első szabály, hogy akkor fűtsünk, a mikor szellőztetni kezdünk. A nyitott ablaknál nagyobb a légmozgás és ezzel a kályha hamarabb szelel, a láng jól kifelé indul, a mi a fűtőanyag gyorsabb égését eszközözi. Mindenesetre jó, ha a fűtés kezdetén valami hirtelen égő anyaggal gyujtanak alá, és erre a célra kitünő volna szárított burgonyahéj, de azt nagy városokban nem igen tartják a házban. Faluhelyen kukoricacsutkával kezdik a fűtést és sokkal jobban ég a kályha, mint a mi modern, koksza és turfára berendezett kályháink. A legideálisabb fűtés természetesen a fával való fűtés volna, de az nálunk nagyon drága. A fafűtés már csak azért is egészségesebb, mert a levegőt a szénpor nem rontja. Nem szabad a fűtőanyagot nagyon hideg helyen tartani, mert akkor tovább tart, míg az anyag átmelegsik.

A ki másnak vermet ás . . . Bűnügyi regénybe illik egy büntett, melynek híre Londonon át érkezik Indiából. Egy rendőrfelügyelőhöz, a kinek Cawnpore mellett, a nagy országuton van az állomáshelye, beköszöntött egy utas és arra kérte, hogy adjon neki biztos éjjeli szállást, mert nagy pénzösszeg van nála. A rendőrfelügyelő szállást adott az idegennek, de mindjárt meg is beszélte két emberrel, hogy az idegent meg fogják ölni és kirabolják. A mikor az utas kinézett szobájának ablakából, észrevette, hogy két ember gödröt ás. Hangos beszédükből pedig megértette, hogy ez a gödör az ő sirja lesz. Ijedtében ezonnal kiszökött a házból, hátrahagyván pénzét és alrejtőzött a kertben levő bozótban. Kevéssel utóbb a

rendőrfelügyelő, a ki közben leitta magát, a korcsmából visszatért a házba, lefeküdt az eltávozott utasnak üresen maradt ágyába és elaludt. Hajnal felé két cinkostársa, a ki hiába várta a felügyelőt a megállapított helyen, belopódzott a házba. Bementek a hálószobába és a sötétben nem vették észre, hogy nem az utas, hanem a rendőrfelügyelő alszik az ágyban. A másik szobában kikészített kardokkal valósággal darabokra vágták az alvót. A mikor világot gyújtottak, észrevették a tévedést, mire a halottat a már este megásott gödörben elföldelték. Reggel egy katonai csapat érkezett a rendőri állomásra. Ekkor az utas elmondotta éjjeli élményeit, mire a két gyilkost letartóztatták.

Az óriáskigyó lakomája. London közönsége azon a fogas morális kérdésen rágódik, hogy melyik a nagyobb kegyetlenség: évente kétszer egy-egy eleven kecskét adni az állatkert óriáskigyójának, vagy a kigyót éhen pusztulni hagyni. Az állatvédő-egyesületek nagyon föl vannak háborodva a miatt, hogy a python nem megy bele, sem az állatkert igazgatósága, mely jól tudja, hogy a python csakis eleven állatot eszik, s ezt is csak nagyritkán. Mert ha egy kecskét elnyel, elég neki hét hónapig, sőt ha egy egész esztendeig nem eszik is, azt sem veszi valami zokon,

A fakirok csodái. Hogy a samadhi, az indus fakirok bűvésze nem csalás, arról érdekes bizonyosságot szolgáltat D' Ere Brown dr., a Hindoo Spiritual Magazine című folyóiratban. D' Ere Brown, a ki harminc év óta él Indiában, azt írja, hogy ő maga is jelen volt a yogi kaszt egyik samadhi mutatójánál. Egy napon ugyanis Hardwarban az egyik yogi, nagy néptömeg közepette és a szent térségen, görcsös merevségbe esett. Rögtön megjelent több előkelő rangu yogi és egy keskeny, hosszú tartóban, a melyet a tűzről vettek el, olvadt viaszt hoztak. Más yogi-csoport meg a merev testet finom, fehér posztósávokba göngyöltte és ezek szélét fehér zsinórral fűzte össze. Mielőtt az arcot is begöngyölték volna, előbb a szemet, orrot és száját viasszal lepecsételték. Azután a testet kötelekkel óvatosan fölemelték és többször egymásután bemártották az olvadt viaszba. Majd két méter mély üreget ástak és az elhaltat levegőmentes fakoporsóba zárva ünnepi szertartás, ének kíséretében, eltemették. A sirt földdel borították. Nyolc nap múlva azután elkövetkezett a föltámadás. A sirt kiásták, a koporsót fölnyitották és a köteléket leszedték a testről. Azután megszabadították a szemet, orrot és száját is a viaszpecséttől és ime: a yogi rögtön fölnyitotta a szemet, fölült és körülnézett. Teljesen úgy viselkedett, mint a ki hosszú álomból ébred és még nem egészen tiszta a feje. Rövid idő múlva kilépett a koporsóból és mintha semmi sem történt volna, teljes nyugalommal tovább ment. Egyenesen egy a városon kívül lakó remetéhez zárandokolt, mert életét ennél akarta leélni, miután a szellemi életre nyolcnapos halálával kelően előkészült. A yogik azt mondták Brown dr.-nak, hogy az illető akár egész életét is a sirban tölthette volna és akkor is csak ilyen könnyedén föltámadna.

H I R E K.

Boldog karácsonyi ünnepeket**kivánunk lapunk összes tisztelt olvasóinak!**

Agyonlőtt katona. Brassóból jelentik, hogy éjjel több ittás tűzér megtámadott egy négy gyalogos katonából álló járőrt és annak tagjait össze-visszaverte. A járőr parancsnoka erre fegyveréhez nyult és az egyik tűzért egy lövéssel leterítette. Az esetről nyomban jelentést tettek a katonai hatóságnál, amelynek megbízásából egy hadbíró vezeti a vizsgálatot.

Dráma a padlásszobában. Temesvárról jelentik: A gyárkúlváros egyik padlásszobájában megfulladva találták Schummer Péter cipészt, Schummer János napszámost és Eberhardt Anna cselédleányt, a ki a cipész szeretője volt. Mind a hárman este lefeküdtek és az agyaggal tapasztott kamarában a kályha füstje megölte a három szerencsétlen embert.

Miképpen szöknek Szibériából. A »Struna« a következőket írja Gersuninak, a Szibériába deportált politikai rabnak szökéséről. A szökés egy szeneshordóban történt. Gersuni fogolytársai észrevették, hogy az egyik őr nem szokott társai módjára kardjával beledőlni a szenes hordókba. Amikor egy izben újra szenet hoztak a foglyoknak, utóbbiak nyomban munkához fogtak; kidobták a szenet, lyukat furtak a hordón, a nyíláson át csövet dugtak be a levegő beeresztése végett s Gersunit betették a hordóba. Fejére ökörhólyagot tettek, amelyre széndarabot szórtak. Az így elkészített hordót a fogházfelügyelő elé vitték, anélkül, hogy felkeltették volna gyanuját. A szénraktárban Gersuni kibújt a hordóból s a raktár padlójába ásott nyíláson keresztül a szabadba jutott. Itt a menekülőt egy kényszertelepes várta, aki két versznyire kísérte, a hol Gersuni egy trojkába ült. Megberetváltkozott, átöltözködött s a trojkával Mandsuria állomásig utazott, a hol egy Japánba induló gőzösön talált menedéket. Japánból Gersuni Amerikába szökött. A szökés annyira megdöbbentette a fogházfelügyelőt, hogy két napig nem mert róla jelentést tenni s személyesen üldöztette a környéken a menekülőt. Ez a körülmény tette lehetővé Gersuninak, hogy Mandsuriába juthatott.

Szerkesztői üzenetek.

Hanker József urnak, Neustift. A kapott levél alapján az ünnepek alatt, midőn hivatali munkánk némiképp szünetel, elkészítjük a dolgot, addig szíves türelmét kérjük. **Bálint János** urnak, Szt. Ágota. Mi éppen olyan türelmetlenül várjuk, hogy a kérdéses ügyben kimerítő felvilágosítást adhassunk, de sajnos, az általunk kért információt maig sem kaptunk meg. Most ismét megsürgöttük. **Derzsy János** urnak, Szász-Ujfalú. Miután a megyék még nincsenek államosítva, a hatósági és kerületi erdőőrök nem is a megyének, hanem csak az illető erdőbirtokosoknak állanak szolgálatában, semmi ok sincs arra nézve, hogy a nyugdíjat beszüntessék.

A kiadó hivatal postája.

Mihu János urnak, Riu-Alunuluj. Az Évkönyv I. évfolyamát gondnoksága címére küldtük el, az majd kézbesíti. **Pfiszter Károly** urnak, Oppova. A küldeményt most is köszönettel fogadtuk. **Erdősi József** urnak, Edelény. A 2 korona beérkezett. Mint új hívünket szívből üdvözljük. **Oravec Antal** urnak, Ó-massa. A naptár részvétlenség miatt nem jelenhetett meg s azért az arra küldött 1 koronát is a lapra írszámítottuk át. **Takács József** urnak, Bulcs. Az Évkönyv I. évfolyamát f. hó 19-én ajánlva postára tettük. Szíveskedjék ezt a felette hasznos és olcsó könyvet környékbeli ismerős kartársainak is ajánlani. **Szuszla Péter** urnak, Bercsényifalva. A 14 koronát köszönettel vettük s megfelelő módon elszámoltuk.

Hirdetések és pályázatok.**Pályázati hirdetmény!**

A méltóságos gróf Batthyány Zsigmond ur novai uradalmában (Zala megye) egy erdőőri állás azonnal is betölthető.

Gróf Batthyány Zsigmond

1—3

novai uradalma.

Legnagyobbrészt gyertyánfából álló erdőségek tulajdonosainak 5—10 évi szállításra szóló ajánlatai kéretnek. Egyszersmind közlendő, hogy vasuti állomáson fűrésztelep fölállítható-e, esetleg vizierő rendelkezésre áll-e. Szíves ajánlatok »Gyertyánfa 2070« jelige alatt Moose Rudolphhoz (Budapest, IV. Ferenciek tere 3) kéretnek. 1—3

Bábler Nándor

puskaműves.

Szent-Gál (Veszprém megye) készít mindennemű vadászfegyvereket, kilőtt fegyvereket jó lökésségre hoz és elfogad minden e szakmába vágó munkát.

Állást keres

1—3

20 éves fiatalember, ki az erdőőri szakvizsgát a jövő év őszén fogja letenni, erdőőri vagy erdőlegényi állást keres. Szíves ajánlatok az alábbi címen küldendőek

Járosch Károly

Tatabánya (Erdő u. 160) Komárom megye.

Élő vadak.

Foglyokat, fácányokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, dämvdát, uhukat kunyhóleshez, minden fajú ragadozó emlősöket és madarakat, tyukokat, libákat diszfácányokat vásárol és erre vonatkozó ajánlatokat kér

Mayer Ede

élővad kiviteli üzlete.

Wiener-Neustadt (Austria) Schneeberggasse Nr. 10.

(Fiók vadkereskedés Magyarországon Savanyukút, Sopron megye).

17—52

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételné minden szö után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér- sékelt díjak egyezség szerint.

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. December 20.

51. szám.

RÉGIPÉNZEK

ARANYBÓL és EZÜSTBÓL JÓ ÁRBAN MEGVÉTETNEK.
SCHMIDEG ALFRÉD, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

Elsőrangu egyenruházati intézet

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 1-16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hossz as gyakorlatunk alatt — a betekintheő számos elismerő nyilatkozatok tanusága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legujabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készittetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kívánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünköt és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbizott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

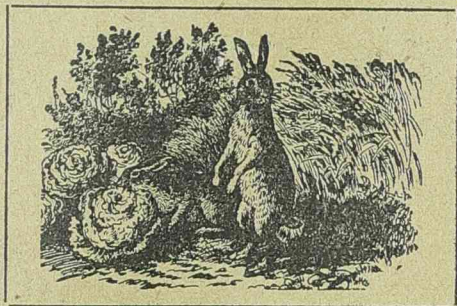
Élő vad!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengeri-nyulakat, baglyokat és minden más állatot magas áron vásárol az, Előállat kiviteli vállalat és állatnagyerkeskedő.

O. FRANK

felesketett cs. és kir. becsős

→ Wien V., Zentagasse 48. szám. ←

Továbbá szállítok mindennemű élő-vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat-kedvelőnek nélkülözhetetlen tanácsadóval ellátott

képes árjegyzéket

minden vadász és vadászat-kedvelő részére nélkülözhetetlen tanácsadóval ingyen és bérmentve küldök.

Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

!Forradalom!

— a fegyver technika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom** az összes rendszerű fegyvereknél rögtöni lökészenlétet és egy szersmind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.

A töltött fegyver felhuzott kasszal beállított rögtönzővel, bármily helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétabot.

Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hármas fegyverekben 2·8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

Nincs szebb, olcsóbb és kedvesebb ajándék mint egy beszélőgép!

A beszélőgép színház-zenét, hangversenyt pótol!

Kapható: Edison Phonograph 5 frt.
Gramophon, 6 müdarabbal 12 frt 50 krtól,
Automata 35 frttól fölebb.

Hengerek és lemezek óriási választékban.

Több ezer új fölvétel ének- és zenében.

Használt lemezeket veszek vagy ujakra becserélek.

Képes árjegyzék külön-külön a fenti cikkekől ingyen és bérmentve.

Magyarország legolcsóbb beszerzési forrása.

Tóth József

Gramophon-nagykereskedő.
Szeged, Könyök-utca 3a szám.

Előnyös vadértékesítés!

Szarvas, dām vad, vadsertés, őz, nyul, fogoly és egyéb lött vad értékesítését minden mennyiségben elvállalom a legmagasabb árak mellett.

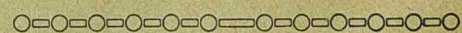
Azonnali készpénz elszámolás!

Ajánlatokkal kér:

Fodor Károly

bizományos

BUDAPEST, (központi vásárcsarnok).

ÉVKÖNYV

az erdészeti és vadászati altiszti személyzet részére.

TARTALMA :

1. Előszó.
2. Erdészeti és vadászati teendők.
3. Erdőtörvény kivonata.
4. Törvény az erdőmunkásokról.
5. M. kir. erdőőri szakiskolák.
6. Erdőőri szakvizsga.
7. Erdőőrök hatósági felesketése.
8. Vadászati törvény.
9. Fegyver és vadászatiadó törvény.
10. Fegyverviselés, fegyverhasználati és fegyelmi szabályok.
11. Fegyverek adómentessége.
12. Erdőőri karabélyok.
13. Kivonat a szolgálati szabályokból. (Fegyelmi eljárásra vonatkozó rész.)
14. Vadőri vizsga.
15. Nyugdíj törvény. (kivonat.)
16. Állandó munkások és napibéresek nyugdíj jogosultsága.
17. Szabályrendelet a kincstáriak egyenruhájáról.
18. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
19. Utadó- és vámentesség.
20. Erdészeti famagvak és azok vasuti szállítása.
21. Csemeték csomagolása és kedvezményes szállítása.
22. Duvadak mérgezése.
23. Kitömésre szánt állatok kezelése.
24. Végszó.
25. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
26. Hirdetések.

Ebből a felette hasznos és nélkülözhetetlen műből még több száz példány van raktáron, melyeket belyszüke miatt az eredeti 2 korona ár helyett most

csak 1 koronáért

ajánlott küldés mellett pedig **1 K 35 fillérért** szállítunk.

Az Évkönyv fent kitett ára az „Erdészeti Ujság” előfizetési díjával egyszerre is beküldhető, de ebben az esetben szükséges azt az utalvány szelvényén feljegyezni.

Az Évkönyv megrendelhető lapunk kiadóhivatalában, mely azt a megrendelés után azonnal küldi.

Az Erdészeti Ujság kiadóhivatala
SZASZSEBES.

Haering Ede

természetrajzi tanszergyáros

SZEGED

==== Czemegi utca 5 és 7 szám. ====

Elválalja mindenféle állat művészi kitömését felelősség mellett.

Nagyobb vadászszobák berendezésére, tropheák, szőnyegek és reliefképek készítésére vállalkozik. Praeparálásra alkalmas vadat a legjobb áron megvesz, esetleg más praeparátummal becserél. Arjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Vadakat a következő árakon vásárol:

Vadmacska . . . 4—6 koronáig	Vaddisznó súly szerint.
Borz . . . . . 4—6 „	Galamb . . . 0.80—1 koronáig
Vidra . . . . . 10—20 „	Tuzok . . . . . 8—10 „
Róka . . . . . 3—6 „	Erdei szalonka 2—2.40 „
Medve nagyság szerint.	Daru . . . . . 6—12 „
Mókus . . . . . 1 kor.	Vadlud . . . . . 2—3 „
Mogyorós pele 1 „	Vándor sólyon . 2 kor.
Földi kutya . . 1—2 koronáig	Sas . . . . . 3—10 koronáig
Szarvas nagyság szerint.	Keselyü . . . 10—12 „
Özbőr . . . . . 3—5 koronáig	

A gyár a Délmagyarországi Közművelődési Egyesület védnöksége alatt áll.

Megrendeléseket elfogad a Szent-István Társulat is, Budapest, VIII. Szentkirályi utca 28.

Sürgőnycim: **Haering, Szeged.**

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János

Szegeden. Cs. és kir. kizárólagosan szab. chronometer- és műórás, főtálálója a remontoir ingaóráknak stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással

RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltnék.